

به نام خدا

خلاقیت در مدارس

مولفان :

احد قربان پور

نغمه کساری گیلک

مریم بزرافکن

رقیه گلستانی

رویا نوع پرست

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۲)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

عنوان و نام پدیدآور: خلاقیت در مدارس / مولفان احد قربان پور... [و دیگران].

مشخصات نشر: ارسطو (سامانه اطلاع رسانی چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۲.

مشخصات ظاهری: ۱۳۵ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۴۴۱-۶

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: مولفان احد قربان پور، نغمه کساری گیلک، مریم بزرافکن، رقیه گلستانی، رویا نوع پرست.

یادداشت: کتابنامه: ص. ۱۱۱ - ۱۳۵.

Creative teaching

موضوع: تدریس خلاق

Creative thinking

اندیشه و تفکر خلاق

Creative ability

خلاقیت

Effective teaching

تدریس اثربخش

شناسه افزوده: قربان پور، احد، ۱۳۶۱-

رده بندی کنگره: LB۱۰۲۵/۳

رده بندی دیویی: ۳۷۱/۱۰۲

شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۲۷۳۴۵

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: خلاقیت در مدارس

مولفان: احد قربان پور - نغمه کساری گیلک - مریم بزرافکن - رقیه گلستانی - رویا نوع پرست

ناشر: ارسطو (سامانه اطلاع رسانی چاپ و نشر ایران)

صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲

چاپ: زبرجد

قیمت: ۱۱۲۰۰۰ تومان

فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان:

<https://chaponashr.ir/ketabresan>

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۴۴۱-۶

تلفن مرکز بخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵

www.chaponashr.ir

انتشارات ارسطو

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۷	مقدمه.....
۹	فصل اول.....
۹	خلاقیت.....
۹	پرورش بذر خلاقیت: رهاسازی تخیل در آموزش.....
۱۲	پذیرش ذهنیت نوآورانه: الهام بخشیدن به فرهنگ کنجکاوی.....
۱۶	فراتر از مرزهای متعارف: بازتعریف خلاقیت در آموزش.....
۱۹	پرورش مبتکران فردا: پرورش ذهنیت رشد.....
۲۱	نقش بازی و اکتشاف: از خلاقیت تا نوآوری.....
۲۴	مربیان به عنوان مبتکر: مدل سازی رویکردهای تدریس خلاق.....
۲۷	فصل دوم.....
۲۷	ایجاد یک محیط یادگیری خلاق.....
۲۷	فضایی برای تخیل: طراحی کلاس درس که الهام بخش خلاقیت باشد.....
۳۰	مدیریت منابع خلاق: ادغام هنر، فناوری و طبیعت.....
۳۳	ایجاد پناهگاه امن برای خلاقیت: تشویق ریسک پذیری و آزمایش.....
۳۵	قدرت همکاری: پرورش جامعه ای از یادگیرندگان خلاق.....
۴۳	خلاقیت فراگیر: پرورش دیدگاه ها و مشارکت های متنوع.....
۴۷	فصل سوم.....
۴۷	رهاسازی خلاقیت در سرتاسر برنامه درسی.....

۴۷ القای خلاقیت در موضوعات اصلی: از ریاضی تا ادبیات
۵۰ خلاقیت در علم و اکتشاف: پرورش نوآوران جوان
۵۳ هنر بیان خلاق: کاوش در هنرهای بصری، نمایشی و نوشتاری
۵۵ پرورش حلال های مبتکرانه: خلاقیت در آموزش STEM
۵۸ ادغام موضوعات: رویکردهای بین رشته ای برای آزادسازی خلاقیت
۶۱ فراتر از تعالی تحصیلی: اولویت دادن به تفکر خلاق و توسعه مهارت
۶۵ فصل چهارم
۶۵ توانمندسازی خلاقیت دانش آموز محور
۶۵ پرورش مالکیت: دانش آموزان به عنوان شرکت کنندگان فعال در فرآیند خلاقیت ...
۷۲ یادگیری پروژه محور برای نوآوری: از ایده ها تا راه حل های تاثیرگذار
۷۵ انتخاب و خودمختاری: تطبیق تجربیات یادگیری با علایق فردی
۸۱ فصل پنجم
۸۱ آموزش خلاقیت در عصر دیجیتال
۸۱ فناوری به عنوان یک کاتالیزور برای خلاقیت: استفاده از ابزارها و برنامه ها
۸۷ گیمیفیکیشن و یادگیری مبتنی بر بازی: جذب خلاقیت از طریق بازی
۸۹ کاوش های مجازی: باز کردن افق های جدید یادگیری خلاق
۹۳ فصل ششم
۹۳ حفظ فرهنگ خلاقیت و نوآوری
۹۳ فراتر از کلاس درس: درگیر کردن والدین و جامعه
۹۶ توسعه حرفه ای برای آموزش خلاق: توانمندسازی مربیان
۹۸ پرورش ذهنیت رشد برای نوآوری مستمر

ایجاد یک اکوسیستم خلاق پایدار: مشارکت ها و منابع ۱۰۲

منابع..... ۱۱۱

مقدمه

سفر پرورش خلاقیت و پرورش نوآوری یک تلاش مداوم است. در این کتاب استراتژی‌هایی را برای حفظ فرهنگ خلاقیت و نوآوری در محیط‌های آموزشی بررسی می‌کنیم. ما بر اهمیت مشارکت جامعه، مشارکت دادن والدین و جامعه گسترده تر برای حمایت از ارزش خلاقیت در آموزش تاکید می‌کنیم.

توسعه حرفه ای برای مربیان نیز برای حفظ فرهنگ خلاقیت مرکزی است. ما در مورد اهمیت یادگیری مستمر، ارائه منابع و پشتیبانی به مربیان برای اصلاح شیوه‌های آموزشی و پذیرش رویکردهای نوآورانه بحث می‌کنیم.

علاوه بر این، چالش‌هایی را که ممکن است پیش بیاید را بررسی می‌کنیم و استراتژی‌هایی برای غلبه بر آنها ارائه می‌کنیم. با تصدیق و پرداختن به موانع احتمالی، ما به مربیان قدرت می‌دهیم تا تعهد خود را نسبت به خلاقیت و نوآوری حفظ کنند و آن را به بخشی جدایی ناپذیر از اخلاق آموزشی تبدیل کنیم.

"آموزش خلاقیت و پرورش نوآوری در کلاس درس" راهنمای الهام بخش برای مربیان و رهبران آموزشی است که به دنبال پرورش نسلی از متفکران نوآور و یادگیرندگان مادام العمر هستند. با پذیرفتن خلاقیت به عنوان نیروی محرکه نوآوری، دانش آموزان را آماده می‌کنیم تا به حلال مشکلات سازگار، متفکران انتقادی و رهبران دلسوز تبدیل شوند. در سراسر این کتاب، ما از قدرت دگرگون کننده خلاقیت، نه تنها در پرورش پتانسیل دانش آموز، بلکه در شکل دادن به آینده ای که در آن نبوغ و تخیل راه را برای تغییرات مثبت هموار می‌کند، تجلیل می‌کنیم. همانطور که با هم این سفر را آغاز می‌کنیم،

بیاپید روح خلاقیت را در قلب دانش آموزان خود روشن کنیم و هنر آموزش نوآوری را
برای فردای روشن تر و خلاقانه تر در آغوش بگیریم

.

فصل اول

خلاقیت

پرورش بذر خلاقیت: رهاسازی تخیل در آموزش

خلاقیت یک جنبه اساسی از هوش انسان است که نقش مهمی در حل مسئله، نوآوری و بیان شخصی دارد. در زمینه آموزش، پرورش خلاقیت برای توانمندسازی دانش‌آموزان برای تفکر انتقادی، کشف ایده‌های جدید و آزادسازی تخیل ضروری است. این بخش به اهمیت پرورش خلاقیت در فرآیند یادگیری، روش‌هایی که مربیان می‌توانند برای پرورش خلاقیت به کار گیرند، و مزایای بلندمدت پرورش ذهنیت خلاق در بین دانش‌آموزان می‌پردازد.

ارزش خلاقیت در آموزش را نمی‌توان نادیده گرفت. دانش‌آموزان را تشویق می‌کند تا فراتر از مرزهای مرسوم فکر کنند و به راه‌حل‌ها و ایده‌های بدیع منتهی شوند (سیکسزنت میهالی^۱، ۲۰۱۴، ص. ۸۹). مربیان با پرورش خلاقیت، توانایی دیدن مشکلات از منظرهای مختلف را در دانش‌آموزان القا می‌کنند و درک عمیق‌تری از مسائل پیچیده را ارتقا می‌دهند (آمابیل^۲، ۲۰۱۶، ص ۱۱۲). علاوه بر این، بیان خلاق به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا با افکار و احساسات خود ارتباط برقرار کنند و خودآگاهی

1 -Csikszentmihalyi

2 -Amabile

و هوش هیجانی را تقویت کنند (کرافت^۱، ۲۰۱۳، ص ۵۵). به این ترتیب، خلاقیت کاتالیزوری برای رشد و توسعه فردی می شود.

برای پرورش خلاقیت در آموزش، مربیان باید محیطی ایجاد کنند که کاوش و آزمایش را تشویق کند (سایر^۲، ۲۰۱۴، ص ۷۸). اجازه دادن به دانش آموزان برای ریسک کردن و یادگیری از شکست ها، انعطاف پذیری و شجاعت مقابله با چالش ها را تقویت می کند (پلاکر و بگتو^۳، ۲۰۱۴، ص ۴۵). گنجاندن وظایف پایان باز و یادگیری مبتنی بر پروژه، دانش آموزان را قادر می سازد تا خلاقیت خود را به کار گیرند و دانش خود را به روش های معنادار به کار گیرند (گاجدا^۴ و همکاران، ۲۰۱۷، ص ۱۰۲). علاوه بر این، ارائه طیف متنوعی از تجربیات یادگیری و قرار گرفتن در معرض اشکال مختلف هنر و ادبیات، تخیل دانش آموزان را تحریک می کند (کافمن و استرنبرگ^۵، ۲۰۱۵، ص ۲۱۰). چنین شیوه‌هایی پایه و اساس نسلی خلاق و نوآور در آینده را می‌سازد.

علاوه بر این، همکاری و یادگیری هم‌تا به هم‌تا نقش حیاتی در پرورش خلاقیت ایفا می کند (استرنبرگ، ۲۰۱۷، ص ۹۰). فعالیت‌های گروهی دانش‌آموزان را تشویق می‌کند تا ایده‌ها را به اشتراک بگذارند، به دیدگاه‌های مختلف گوش دهند و خلاقیت یکدیگر را تقویت کنند (سایر، ۲۰۱۸، ص ۱۵۰). محیط‌های مشارکتی حس اجتماع و تعلق را تقویت می‌کنند، جایی که دانش‌آموزان احساس قدرت می‌کنند تا آزادانه خود را ابراز کنند (رانکو و جیگر^۶، ۲۰۱۲، ص ۶۷). علاوه بر این، گروه‌های متنوعی از دانش‌آموزان، بینش‌ها و تجربیات منحصربه‌فردی را گرد هم می‌آورند و فرآیند خلاقیت را غنی می‌کنند (کافمن^۷، ۲۰۱۷، ص ۱۲۲). بنابراین، مربیان باید فرصت‌هایی برای همکاری معنادار ایجاد کنند تا خلاقیت جمعی دانش‌آموزان خود را باز کنند.

1 - Craft

2 - Sawyer

3 - Plucker & Beghetto

4 - Gajda

5 - Kaufman and Sternberg

6 - Ranko and Jaeger

7 - Kaufman

گنجاندن هنر و رشته های خلاقانه در برنامه درسی یکی دیگر از رویکردهای مؤثر برای پرورش خلاقیت است (سیدل^۱ و همکاران، ۲۰۱۷، ص. ۱۸۰). آموزش هنر توانایی دانش آموزان را برای تفکر انتقادی، مشاهده دقیق و بیان خود از طریق رسانه های هنری مختلف افزایش می دهد (هتلند^۲ و همکاران، ۲۰۱۳، ص ۳۴۰). درگیر شدن در فعالیت هایی مانند نقاشی، موسیقی یا نمایش نه تنها خلاقیت را تقویت می کند، بلکه به دانش آموزان کمک می کند تا اعتماد به نفس و انعطاف پذیری خود را ایجاد کنند (بامفورد^۳، ۲۰۱۴، ص ۹۰). ادغام هنرها با موضوعات دیگر، ارتباطات بین رشته ای ایجاد می کند و دانش آموزان را تشویق می کند تا تفکر خلاق را در زمینه های مختلف به کار گیرند (رابینسون^۴، ۲۰۱۵، ص ۲۱۰). هنر، در همه اشکالش، به ابزاری قدرتمند برای باز کردن پتانسیل ذهن های جوان تبدیل می شود.

تشویق کنجکاوی و کنجکاوی در توسعه خلاقیت بسیار مهم است (سایمونتون^۵، ۲۰۱۴، ص ۱۲۲). معلمان باید فضای امنی را برای دانش آموزان ایجاد کنند تا بتوانند سؤال بپرسند، فرضیات را به چالش بکشند و علایق خود را کشف کنند (کرافت، ۲۰۱۶، ص. ۷۸). یادگیری مبتنی بر کنجکاوی به دانش آموزان اجازه می دهد تا عمیق تر در موضوعات کاوش کنند و به بینش ها و اکتشافات اصلی منجر شوند (لوونشتاین^۶، ۲۰۱۶، ص. ۵۵). مربیان می توانند با فراهم کردن فرصت هایی برای تحقیق مستقل و یادگیری خودراهبر، کنجکاوی را تقویت کنند (لیتمن و سیلویا، ۲۰۱۶، ص ۹۰). وقتی دانش آموزان تشویق می شوند تا علایق خود را دنبال کنند، احساس عاملیت و مالکیت بر آموزش خود پیدا می کنند و پتانسیل خلاق خود را پرورش می دهند.

1 -Seidel
 2 -Hotelland
 3 -Bamford
 4- Robinson
 5 -Simonton
 6 -Loewenstein

تاکید بر فرآیند بر محصول یکی دیگر از جنبه های حیاتی پرورش خلاقیت در آموزش است (کروپلی^۱، ۲۰۱۵، ص ۱۰۲). در فرهنگ آموزشی مبتنی بر نتایج، دانش آموزان ممکن است برای اولویت دادن به نتایج بر کاوش ایده های خود احساس فشار کنند (استرنبرگ، ۲۰۱۸، ص ۱۲۲). با این حال، ارزش گذاری برای فرآیند خلاقانه و قدردانی از تلاش، دانش آموزان را تشویق می کند تا ریسک کنند و رویکردهای غیر متعارف را کشف کنند (ترفینگر^۲ و همکاران، ۲۰۱۷، ص. ۶۷). تجلیل از تجربه و انعطاف پذیری در مواجهه با چالش ها باعث القای ذهنیت رشد می شود که در آن دانش آموزان شکست ها را به عنوان فرصت هایی برای یادگیری و بهبود درک می کنند (دوک^۳، ۲۰۱۶، ص. ۲۱۰). با تغییر تمرکز از نمرات به رشد، مربیان فرهنگ خلاقیت و نوآوری را پرورش می دهند.

پرورش خلاقیت در آموزش، سرمایه گذاری قدرتمندی برای آینده جامعه است. با فراهم کردن محیطی که کاوش، همکاری و کنجکاوی را تشویق می کند، مربیان می توانند پتانسیل خلاق دانش آموزان خود را پرورش دهند. ادغام هنرها و رشته های خلاقانه در برنامه درسی، تأکید بر فرآیند خلاقیت، و ترویج ذهنیت رشد، استراتژی های مهمی در آزادسازی تخیل در آموزش هستند. وقتی دانش آموزان قدرت تفکر خلاقانه پیدا می کنند، مبتکر، حل کننده مشکل و یادگیرنده های مادام العمر می شوند و دنیایی تخیلی تر و نوآورانه تر را شکل می دهند.

پذیرش ذهنیت نوآورانه: الهام بخشیدن به فرهنگ کنجکاوی

در چشم انداز همیشه در حال تکامل قرن بیست و یکم، نوآوری به نیروی محرکه پیشرفت و موفقیت تبدیل شده است. برای پیشرفت در این دنیای پویا، افراد و سازمان ها باید ذهنیتی نوآورانه را پرورش دهند که کنجکاوی، خلاقیت و تمایل به کشف ناشناخته ها را در بر بگیرد. این بخش به بررسی اهمیت پرورش ذهنیت نوآورانه، نقش

1 -Cropley

2 -Treffinger

3 -Dweck

کنجکاوی در ایجاد نوآوری، و استراتژی‌هایی برای الهام بخشیدن به فرهنگی می‌پردازد که نوآوری را پرورش می‌دهد و تجلیل می‌کند.

یک طرز فکر نوآورانه با تمایل به به چالش کشیدن وضعیت موجود، پذیرش ریسک‌های حساب شده و جستجوی مداوم راه حل‌های جدید برای مشکلات پیچیده مشخص می‌شود (دوک، ۲۰۱۵، ص. ۱۰۲). افراد با این طرز فکر، تغییر را به‌عنوان فرصتی برای رشد و بهبود می‌پذیرند، نه تهدیدی برای ثبات (هنسی^۱ و آمابیل، ۲۰۱۴، ص. ۷۸). چنین طرز فکری برای موفقیت در دنیایی که به سرعت در حال تغییر است، حیاتی است، زیرا به افراد اجازه می‌دهد تا با چالش‌های جدید سازگار شوند و امکانات جدید را متصور شوند (دو^۲، ۲۰۱۸، ص. ۴۵). سازمان‌ها و مؤسسات آموزشی می‌توانند با ترویج یک طرز فکر نوآورانه، نیروی کار و بدنه دانشجویی را پرورش دهند که سازگار، انعطاف‌پذیر و قادر به ایجاد تغییرات مثبت باشد.

کنجکاوی به عنوان سنگ بنای طرز فکر نوآورانه عمل می‌کند و حس شگفتی و میل به کاوش را برمی‌انگیزد (لیتمن و سیلویا^۳، ۲۰۱۵، ص. ۹۰). افراد کنجکاو به جستجوی دانش، پرسیدن سؤال و به چالش کشیدن فرضیات سوق داده می‌شوند (کاشدان^۴ و همکاران، ۲۰۱۸، ص. ۶۷). آنها شکست‌ها و شکست‌ها را به عنوان فرصت‌هایی برای یادگیری و بهبود می‌بینند تا موانعی برای موفقیت (لیتمن و سیلویا، ۲۰۱۵، ص. ۱۰۲). پرورش کنجکاوی در بین افراد باعث ایجاد یک نگرش یادگیری مستمر و یک ذهنیت رشد می‌شود که هر دو برای نوآوری ضروری هستند (هافستاین^۵ و همکاران، ۲۰۱۵، ص. ۲۱۰). با ایجاد محیطی که کنجکاوی را تشویق و تجلیل می‌کند، سازمان‌ها می‌توانند پتانسیل اکتشافات و راه حل‌های پیشگامانه را باز کنند.

1 -Hennessey

2 -Du

3 -Littman and Sylvia

4 -Kashdan

5 -Hofstein

الهام بخشیدن به فرهنگ کنجکاوی مستلزم رویکردی چند وجهی است که از موسسات آموزشی شروع می شود و به محل کار و جوامع گسترش می یابد (لوونشتاین^۱، ۲۰۱۷، ص. ۱۲۲). در مدارس، مربیان می توانند با تشویق به یادگیری فعال، گنجاندن سؤالات باز در درس ها و فراهم کردن فرصت هایی برای کاوش مستقل، کنجکاوی را ترویج کنند (هنسی و آمابیل، ۲۰۱۴، ص. ۸۹). تأکید بر فرآیند یادگیری و تجلیل از تلاش بر نتایج، انگیزه درونی دانش آموزان را برای جستجوی دانش پرورش می دهد (رایان و دسی^۲، ۲۰۱۷، ص ۳۴۰). علاوه بر این، فراهم کردن دسترسی به منابع یادگیری متنوع و قرار دادن دانش آموزان در معرض رشته های مختلف، آنها را تشویق می کند تا علایق و علایق خود را کشف کنند (لوونشتاین، ۲۰۱۷، ص ۱۲۲). با گذاشتن این پایه کنجکاوی در آموزش، دانش آموزان را برای تبدیل شدن به متفکرانی کنجکاو و نوآور آماده می کنیم.

در محل کار، رهبران نقش مهمی در پرورش فرهنگ کنجکاوی و نوآوری دارند (گران^۳، ۲۰۱۶، ص ۱۸۰). آنها می توانند محیطی ایجاد کنند که کارکنان را تشویق به آزمایش، ریسک کردن و به اشتراک گذاشتن ایده ها بدون ترس از قضاوت کند (آمابیل، ۲۰۱۸، ص. ۵۵). توانمندسازی کارکنان برای پیگیری پروژه های پرشور و اختصاص زمان برای تلاش های خلاقانه، پیام روشنی را می فرستد که کنجکاوی و نوآوری ارزشمند است (هافستاین^۴ و همکاران، ۲۰۱۵، ص. ۹۰). به علاوه، رهبران می توانند با جستجوی فعالانه بازخورد، پرسیدن سؤالات تفکر برانگیز، و نشان دادن تمایل به یادگیری از دیگران، کنجکاوی خود را مدل کنند (گران^۳، ۲۰۱۶، ص ۱۸۰). هنگامی که کارکنان احساس می کنند در جستجوی دانش و خلاقیت از آنها حمایت می شود، احتمال بیشتری دارد که ایده های نوآورانه خود را به سازمان ارائه دهند.

1 -Loewenstein

2 -Ryan and Desi

3 -grant

4 -Hofstein

علاوه بر این، همکاری و تنوع اجزای اساسی یک فرهنگ نوآورانه هستند (وست^۱ و همکاران، ۲۰۱۴، ص ۷۸). هنگامی که افراد با پیشینه‌های مختلف گرد هم می‌آیند تا دیدگاه‌های خود را به اشتراک بگذارند، جرقه‌ای از برخورد خلاقانه از ایده‌ها می‌شود (هونگ و پیج^۲، ۲۰۱۸، ص ۶۷). تشویق همکاری بین رشته‌ای و ایجاد فضاهایی برای تعاملات خودجوش می‌تواند منجر به پیشرفت‌های غیرمنتظره و راه حل‌های جدید شود (وست و همکاران، ۲۰۱۴، ص ۷۸). علاوه بر این، فراگیر بودن و ایمنی روانی در تیم‌ها برای اطمینان از اینکه هر عضو در اشتراک‌گذاری ایده‌های خود و ریسک کردن احساس راحتی می‌کند، حیاتی است (ادموندسون^۳، ۲۰۱۸، ص ۴۵). با پرورش فرهنگ باز بودن و پذیرش دیدگاه‌های متنوع، سازمان‌ها می‌توانند از قدرت خلاقیت جمعی استفاده کنند.

به رسمیت شناختن و جشن گرفتن نوآوری برای حفظ یک ذهنیت و فرهنگ نوآورانه بسیار مهم است (کاشدان و همکاران، ۲۰۱۸، ص ۶۷). سازمان‌ها می‌توانند برنامه‌های شناسایی ایجاد کنند که ایده‌ها و راه‌حل‌های خلاقانه را تأیید کرده و به آنها پاداش می‌دهد (آمابیل، ۲۰۱۸، ص ۵۵). تجلیل عمومی از تلاش‌ها و دستاوردهای افراد و تیم‌ها نه تنها روحیه را تقویت می‌کند، بلکه نشان می‌دهد که نوآوری یک هدف ارزشمند سازمانی است. علاوه بر این، به اشتراک‌گذاری داستان‌های موفقیت و درس‌های آموخته شده از ابتکارات نوآوری، دیگران را برای کشف احتمالات جدید و انجام جهش‌های نوآورانه الهام می‌بخشد (گران، ۲۰۱۶، ص ۱۸۰). با تعبیه جشن نوآوری در بافت سازمانی، می‌توان چرخه مستمری از کنجکاوی و خلاقیت را تداوم بخشید.

پذیرش یک طرز فکر نوآورانه و الهام بخشیدن به فرهنگ کنجکاوی برای پیشبرد پیشرفت و موفقیت در دنیای مدرن ضروری است. با ترویج کنجکاوی و ذهنیت رشد در مؤسسات آموزشی، تشویق ریسک‌پذیری و تنوع در محیط کار، و به رسمیت شناختن و

1- West

2 -Hong & Page

3 -Edmondson

جشن گرفتن نوآوری، سازمان‌ها می‌توانند نیروی کار و جامعه‌ای از افراد را پرورش دهند که مجهز به مقابله با چالش‌های پیچیده و ایجاد تغییرات مثبت هستند. سفر پذیرش ذهنیت نوآورانه با کنجکاوی آغاز می‌شود و با تعهد به یادگیری، آزمایش و همکاری ادامه می‌یابد. وقتی روح کنجکاوی را در آغوش می‌گیریم، خود را به روی امکانات بی‌حد و حصر نوآوری باز می‌کنیم.

فراتر از مرزهای متعارف: بازتعریف خلاقیت در آموزش

خلاقیت یک جنبه چند وجهی و ضروری از بیان انسان است که باعث ایجاد نوآوری، حل مسئله و رشد شخصی می‌شود. در آموزش، مفهوم خلاقیت اغلب به هنرها یا حوزه‌های خاص محدود می‌شود و کاربرد وسیع‌تر آن در بین رشته‌ها نادیده گرفته می‌شود. این بخش نیاز به بازتعریف خلاقیت در آموزش را بررسی می‌کند، جلوه‌های متنوع آن را می‌شناسد و از رویکردی جامع حمایت می‌کند که تفکر خلاق را تشویق می‌کند، کنجکاوی را پرورش می‌دهد و فردیت را پرورش می‌دهد.

به طور سنتی، خلاقیت با تلاش‌های هنری مانند نقاشی، موسیقی و نوشتن همراه بوده است. در حالی که این اشکال خلاقیت غیرقابل انکار ارزشمند هستند، تمرکز نزدیک‌بینانه بر هنر، درک ما از پتانسیل واقعی خلاقیت را محدود می‌کند (آمابیل، ۲۰۱۶، ص ۴۵). در دنیایی که به سرعت در حال تغییر است، جایی که مشکلات پیچیده نیازمند راه‌حل‌های نوآورانه هستند، خلاقیت باید از مرزهای مرسوم فراتر رود (سایر، ۲۰۱۴، ص ۷۸). با بسط تعریف خلاقیت برای دربرگرفتن تفکر انتقادی، حل مسئله و تفکر اصیل در سراسر رشته‌ها، می‌توانیم قدرت دگرگون‌کننده آن را در آموزش باز کنیم (استرنبرگ و لوبارت^۱، ۲۰۱۸، ص ۱۱۲).

برای بازتعریف خلاقیت در آموزش، مهم است که تشخیص دهیم تفکر خلاق محدود به تعداد کمی از دانش‌آموزان نیست، بلکه می‌تواند در همه دانش‌آموزان پرورش و

پرورش داده شود (پلاکر^۱ و همکاران، ۲۰۱۵، ص. ۲۰۲). تأکید بر خلاقیت به عنوان مهارتی که می‌تواند توسعه یابد، مربیان را قادر می‌سازد تا آن را در برنامه درسی در سراسر موضوعات ادغام کنند (روت برنشتاین^۲ و همکاران، ۲۰۱۸، ص ۲۳۰). با ترکیب تمرین‌های تفکر خلاق، تکالیف باز و فرصت‌هایی برای ابراز وجود در موضوعات مختلف، دانش‌آموزان را قادر می‌سازیم تا از پتانسیل خلاق خود استفاده کنند و به عنوان متفکران نوآور رشد کنند (آمابیل، ۲۰۱۶، ص ۴۵).

علاوه بر این، کنجکاوی نقش مهمی در پرورش خلاقیت دارد (لیتمن و سیلویا، ۲۰۱۵، ص ۹۰). ذهن‌های کنجکاو به طور طبیعی تمایل به کاوش، پرسیدن سؤال و جستجوی راه حل‌های جدید دارند (هنسی و آمابیل، ۲۰۱۴، ص ۸۹). در زمینه آموزش، تشویق کنجکاوی با پرورش خلاقیت همراه است (کاشدان و همکاران، ۲۰۱۸، ص ۶۷). معلمان می‌توانند با معرفی مشکلات دنیای واقعی، تشویق به تحقیقات مستقل و ترویج فضای امن برای پرسش و کاوش، کنجکاوی را پرورش دهند (لیتمن و سیلویا، ۲۰۱۵، ص ۱۰۲). با ایجاد یک محیط کلاسی که برای کنجکاوی ارزش قائل است، مربیان می‌توانند جرقه خلاقیت را در دانش‌آموزان خود روشن کنند.

علاوه بر پذیرش خلاقیت به عنوان یک جنبه اساسی آموزش، مهم است که اذعان کنیم که بیان خلاق در افراد متفاوت است. هر دانش‌آموز دارای استعدادها، علایق و شیوه‌های تفکر منحصر به فردی است که باید مورد تجلیل و تشویق قرار گیرد (کافمن و بگتو، ۲۰۱۷، ص ۵۵). یک رویکرد یک اندازه برای همه آموزش، خلاقیت را مختل می‌کند، زیرا ممکن است با نقاط قوت و علایق هر دانش‌آموز همخوانی نداشته باشد (استرنبرگ و لوبارت، ۲۰۱۸، ص. ۱۱۲). پذیرش تنوع و حمایت از اشکال متعدد بیان خلاق می‌تواند به باز کردن پتانسیل خلاقیت کامل هر دانش‌آموز کمک کند (پلاکر و همکاران، ۲۰۱۵، ص. ۲۰۲).

1 -Plucker

2 -Root-Bernstein

خلاقیت نه تنها تولید ایده‌های بدیع، بلکه به کار بردن آنها به شیوه‌های معنادار است (سایر، ۲۰۱۴، ص ۷۸). در آموزش، این به معنای پرورش فرهنگی است که ریسک‌پذیری و آزمایش را تشویق می‌کند (هنسی و آمابیل، ۲۰۱۴، ص ۸۹). معلمان می‌توانند محیط حمایتی را فراهم کنند که در آن دانش‌آموزان احساس امنیت کنند تا رویکردهای جدید را امتحان کنند و از شکست‌های خود درس بگیرند. تاکید بر فرآیند خلاقیت و عدم تاکید بر ترس از شکست به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا ذهنیت رشد را در آغوش بگیرند و با انعطاف‌پذیری و قاطعیت به چالش‌ها برخورد کنند (دوک، ۲۰۱۵، ص ۱۰۲). از طریق فرآیندهای تکراری آزمون و خطا، دانش‌آموزان می‌توانند ایده‌های خود را اصلاح کنند و اعتماد به نفس خود را برای مقابله خلاقانه با مشکلات پیچیده توسعه دهند.

همکاری یکی دیگر از اجزای کلیدی خلاقیت در آموزش است (پلاکر و همکاران، ۲۰۱۵، ص ۲۰۲). با کار در تیم‌های متنوع، دانش‌آموزان در معرض دیدگاه‌ها و بینش‌های متفاوتی قرار می‌گیرند. پروژه‌های مشارکتی ارتباطات، همکاری و خلاقیت جمعی را تقویت می‌کنند (وست و همکاران، ۲۰۱۴، ص ۷۸). معلمان می‌توانند تجارب یادگیری مشارکتی را تسهیل کنند که دانش‌آموزان را برای ترکیب ایده‌های خود و کار با هم در جهت یک هدف مشترک به چالش می‌کشد (هونگ و پیچ، ۲۰۱۸، ص ۶۷). با ترویج کار گروهی و وابستگی متقابل، مربیان دانش‌آموزان را قادر می‌سازند تا قدرت خلاقیت جمعی را تجربه کنند.

بازتعریف خلاقیت در آموزش برای تجهیز دانش‌آموزان به مهارت‌ها و طرز فکر لازم برای پیشرفت در دنیای مدرن ضروری است. با گسترش درک خود از خلاقیت برای در بر گرفتن اشکال مختلف بیان و تفکر، می‌توانیم پتانسیل کامل هر دانش‌آموز را آزاد کنیم. پرورش کنجکاوی، پذیرفتن فردیت، تشویق به ریسک‌پذیری و تقویت همکاری، ستون‌های کلیدی این رویکرد بازتعریف شده برای خلاقیت است. با ادغام خلاقیت در

سراسر برنامه درسی و ایجاد فرهنگی که نوآوری را ارج می نهد، آموزش می تواند به کاتالیزوری برای پرورش متفکران خلاق و حل کننده مشکلات آینده تبدیل شود.

پرورش مبتکران فردا: پرورش ذهنیت رشد

در دنیای پر شتاب و همیشه در حال تغییر امروزی، پرورش ذهنیت رشد در میان دانش آموزان به طور فزاینده ای حیاتی شده است. ذهنیت رشد، بر خلاف ذهنیت ثابت، بر این باور تأکید دارد که توانایی ها و هوش را می توان از طریق فداکاری و سخت کوشی توسعه داد. این بخش به اهمیت پرورش ذهنیت رشد در آموزش می پردازد، بررسی می کند که چگونه می تواند الهام بخش نوآوری باشد، انعطاف پذیری را افزایش دهد و پایه و اساس نسلی از افراد آینده نگر را بنیان گذارد.

طرز فکر رشد بیش از یک نگرش مثبت است. این یک تغییر پارادایم است که نحوه درک دانش آموزان از خود و توانایی هایشان را تغییر می دهد (دوک، ۲۰۱۶، ص. ۴۵). با پرورش ذهنیت رشد، مربیان می توانند دانش آموزان را توانمند سازند تا چالش ها را به عنوان فرصت هایی برای رشد بپذیرند، نه اینکه آنها را به عنوان موانع ببینند (یگر^۱ و دوک، ۲۰۱۲، ص. ۷۸). این تغییر دیدگاه برای پرورش مبتکران فردا بنیادی است، زیرا دانش آموزان را تشویق می کند تا به دنبال چالش های جدید باشند و در تعقیب اهداف خود ریسک کنند (بلک ول^۲ و همکاران، ۲۰۱۵، ص. ۱۱۲).

هنگامی که دانش آموزان بر این باورند که تلاش و پشتکار آنها می تواند منجر به بهبود شود، در مقابل شکست ها انعطاف پذیرتر می شوند (هایموویتز و دوک^۳، ۲۰۱۶، ص. ۹۰). شکست به عنوان بخشی جدایی ناپذیر از فرآیند یادگیری، به جای بازتابی از نارسایی، مجدداً در نظر گرفته می شود. با ترویج یک طرز فکر رشد، مربیان می توانند محیطی ایجاد کنند که در آن دانش آموزان مایل به انجام پروژه های جاه طلبانه، آزمایش

1 -Yeager

2 -Blackwell

3 -Haimovitz & Dweck

با ایده‌های جدید و رهایی از شکست‌ها با عزم مجدد هستند (سیسک^۱ و همکاران، ۲۰۱۸، ص. ۱۰۲).

علاوه بر این، طرز فکر رشد، عشق به یادگیری و میل به بهبود مستمر را تقویت می‌کند (مولر^۲ و دوک، ۲۰۱۴، ص. ۶۷). دانش آموزان با طرز فکر رشد انگیزه بیشتری برای جستجوی فرصت‌هایی برای یادگیری و خودسازی دارند (داک ورت^۳ و همکاران، ۲۰۱۹، ص. ۲۳۰). این انگیزه درونی آنها را به کاوش در زمینه‌های متنوع، به چالش کشیدن خرد متعارف و کشف راه‌های نوآورانه برای مشکلات پیچیده سوق می‌دهد (کینگ و جیگر^۴، ۲۰۱۷، ص. ۵۵). همانطور که دانش آموزان اشتیاق به یادگیری را در خود پرورش می‌دهند، آنها محرک رشد فکری خود می‌شوند و زمینه را برای یک عمر کنجکاوی و نوآوری فراهم می‌کنند.

پرورش ذهنیت رشد در آموزش مستلزم تغییر در شیوه‌های تدریس و فرهنگ کلاس درس است (هولمن و همکاران، ۲۰۱۷، ص. ۲۰۲). معلمان نقش اصلی را در مدل‌سازی ذهنیت رشد و ارائه دستورالعمل‌های صریح در مورد چگونگی رشد و سازگاری مغز ایفا می‌کنند (دوک، ۲۰۱۶، ص. ۴۵). آنها می‌توانند دانش‌آموزان را تشویق کنند تا چالش‌ها را بپذیرند، از اشتباهات به‌عنوان فرصت‌های یادگیری استفاده کنند و تلاش را به‌عنوان مسیر تسلط تشخیص دهند (راتن^۵ و همکاران، ۲۰۱۸، ص. ۷۸). علاوه بر این، ارائه بازخورد سازنده که به جای توانایی‌های ذاتی بر تلاش و بهبود تمرکز دارد، می‌تواند ذهنیت رشد را در دانش‌آموزان تقویت کند (پاونسکو^۶ و همکاران، ۲۰۱۵، ص. ۱۱۲).

1 -Sisk

2- Mueller

3 -Duckworth

4 -King & Jaeger

5 -Rattan

6 -Paunesku